

AMSTERDAM ALTERNATIVE

Over Amsterdam Alternative

Amsterdam Alternative, voortgekomen uit de tegencultuur van de Vrije Ruimtes, is een voorvechter van het project van de collectieve verbeelding van een wereld die vrij wil zijn.

About Amsterdam Alternative

Originating with the counterculture of the Free Spaces, Amsterdam Alternative champions the collective project of imagining a world that wants to be free!

Free Newspaper

Issue #031

July-August 2020

SALTVEN Stichting Save Alternative Venues

Amsterdam Alternative sprak met Yvo Jolie van Stichting SALTVEN, een stichting die zich bezig houdt met het ondersteunen van alternatieve en creatieve instellingen in Nederland, die te lijden hebben onder dalende inkomsten, geen inkomsten kunnen genereren, geen (overheids)subsidies aan kunnen vragen of op welke manier dan ook in financieel zwaar weer verkeren.

[Lees meer op pag. 03](#)

White Silence = Consent Let's break down the empire

The US is going through the most violent civil-rights protests since the 1960s. What we see on the streets and on the screens is the full racial spectrum of society and above all of youth. Among those who support the movement, what matters first of all is ending systemic racism. If you are white, then one slogan is most powerful: White Silence = Consent.

[Read more on pag. 05](#)

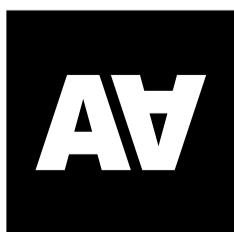
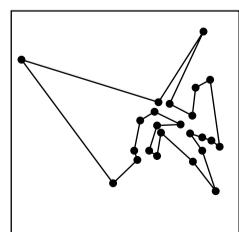
Rethinking monuments

It is sometimes easy to not think about the name of the street you are walking or the old statue that you pass in the park. However, their importance is undeniable. Even if we often misread or ignore the meaning of street-names, statues or memorials, living in a city means being part of a constantly changing archive.

[Read more on pag. 17](#)

Black Lives Matter demonstration - By Susana Martins

Participating venues:

ADM-Slibvelden, AstaroTheatro, Badhuistheater, Bajesdorp, Cavia, Cinet-ol, Cultureland, De Nieuwe Anita, De Ruimte, Fort van Sjakoo, Kaskantine, NieuwLand, OCCII, OT301, Pakhuis Wilhelmina, Plantage Dok, Plein Theater, Ruigoord, Teatro Munganga, Volta, Vondelbunker, WG, Workshop op de Ceule, Zaal100

www.amsterdamalternative.nl

ormation // Information // Informatic

Info (NL)	Info (ENG)	Colophon	Contact
Over dit project Amsterdam Alternative is een gezamenlijk project van Amsterdamse panden waarin muziek, film, dans, theater en andere kunst wordt geprogrammeerd maar waar ook wordt gewoond en/of gewerkt. We zijn non-profit, experimenteel, internationaal, sociaal, tolerant en creatief. Onze gratis tweemaandelijks krant en website zijn bedoeld voor iedereen die geïnteresseerd is in het publieke programma van de deelnemende organisaties maar ook de achtergrondartikelen over en van de subcultuur, kunstenaars, muzikanten en schrijvers die werken, wonen of optreden in de betreffende panden.	Vision/mission Amsterdam Alternative is a joint project realised by independent Amsterdam venues, places where music, dance, theatre and art is created, experienced and presented. We are non-profit, experimental, international, social, tolerant and creative. Our free bi-monthly newspaper and accompanying website are designed for everyone interested in the programming of the participating organisations. The newspaper will also provide information on the backgrounds of the artists, musicians, writers and sub-cultures that contribute to their local underground scenes; it will also provide insight on the independent venues in which such people live, work and play.	Board and daily coordination: Ivo Schmetz, Quico Touw, Sebastian Olma Editorial: Sebastian Olma, Ivo Schmetz, Nicholas Burman, Ayse Tosun, Tim Sprangers, Susana Martins Writers, photographers, illustrators: Credited with every article Print: Flevodruk Graphic design: 310k.nl	Postal Address: Jan Hanzenstraat 39-41 1053SK Amsterdam Email contacts: Editorial: redactie@amsterdamalternative.nl Adverts: advertentie@amsterdamalternative.nl Music reviews: music@amsterdamalternative.nl Book reviews: books@amsterdamalternative.nl Video: video@amsterdamalternative.nl Subscriptions: subscription@amsterdamalternative.nl Collective ownership: collectief@amsterdamalternative.nl Other: info@amsterdamalternative.nl Online: www.amsterdamalternative.nl
Tweetalig De basis van de krant is in het engels maar onze artikelen worden geschreven in het Nederlands of Engels. De keuze van de taal wordt gemaakt door de schrijver/afzender. We hebben het budget en de middelen niet om alles tweetalig af te drukken dus vandaar de keus om het op deze manier te doen. Excus aan degenen die een van de talen niet kan lezen.	Bilingual The main language of the newspaper is English. However, articles may be written in English or Dutch, depending on the author's choice. Unfortunately we have yet to realise the budget which will allow us to present each article in both languages; please accept our apologies for any inconvenience caused by this.	Contribute? Would you like to contribute to this project? We would love to hear from you! We are a group of volunteers always on the lookout for extra hands and brains to help us with articles, suitable advertising/marketing partners, distribution and other tasks and needs that might arise. Many hands make light work! The more artists, writers, thinkers, musicians who share their ideas with us the better.	Join
Adverteren (NL) Amsterdam Alternative is niet van plan om een krant vol advertenties te worden maar om een gratis krant mogelijk te maken zijn er inkomsten nodig. We proberen hier zo zorgvuldig mogelijk mee om te gaan en zullen geen advertenties van grote commerciële merken plaatsen. We zijn op zoek naar organisaties, merken, labels etc. die passen bij onze visie en doelgroep. Ben jij geïnteresseerd om te adverteren in Amsterdam Alternative, neem dan contact op met: advertentie@amsterdamalternative.nl	Advertising (ENG) It is not our plan to have a newspaper full of adverts. However, a freely distributed newspaper must have an income. It is our policy to avoid hosting adverts by major commercial brands. Instead we look for partner organisations, brands, labels that share our vision and passion for the underground, non-commercial scenes in our city. Are you interested in advertising in Amsterdam Alternative? Please contact us using the following email address: advertentie@amsterdamalternative.nl	AMSTERDAM ALTERNATIVE NEEDS YOU! Are you a writer, photographer, illustrator, artist, video maker, financial expert, promoter or event organizer or want to give us a couple of hours of your time every two months to help us distribute the newspapers through amsterdam	
Abonnement (NL) Word vriend. Steun Amsterdam Alternative voor € 30 per jaar en ontvang de tweemaandelijkse krant op je deurmat. Met dit steunabonnement help je alternatief Amsterdam om sterk en zichtbaar te blijven. subscription@amsterdamalternative.nl	Subscription (ENG) Become a friend. Support Amsterdam Alternative for € 30 a year and receive the bimonthly newspaper on your doormat. With this support subscription you help alternative Amsterdam in staying vital and visible. subscription@amsterdamalternative.nl	Please get in touch and join the fabulous team of AA! info@amsterdamalternative.nl	Hoe, en wanneer zijn jullie op het idee voor dit project gekomen? Was de corona crisis de aanleiding? De crisis is inderdaad de aanleiding. We zagen dat het noodzakelijk is om inkomsten te blijven genereren, ook in tijden van gedwongen sluiting. Er waren in ons collectief (Politiek-Cultureel Centrum ACU in Utrecht) veel goede ideeën voor eventuele crowdfunding, maar we zagen ook veel beren op de weg. Ik kreeg veel goede reacties op het idee om kunstwerken aan te bieden, en mensen zelf de prijs daarvoor te laten bepalen. Daarna dacht ik: "Waaron zou ik dit alleen voor ACU doen? Er zijn vast anderen die ook baat hebben bij dit idee." En dat bleek, we hoorden al snel van andere vergelijkbare organisaties dat dit een zeer welkomte vorm van hulp is. Hoe groot is jullie organisatie? We zijn met z'n drieën en we hebben onze taken op basis van onze expertise verdeeld. Ik heb de website opgezet en ben verantwoordelijk voor het technische gedeelte. Lynn is een goede schrijfster en communicatief heel sterk dus zij handelt de overeenkomsten af, schrijft teksten en verzorgt onze PR. Sanne neemt het financiële gedeelte op zich. We delen de algemene taken - zoals

SALTVEN Stichting Save Alternative Venues

Amsterdam Alternative sprak met Yvo Jolie van Stichting SALTVEN, een stichting die zich bezig houdt met het ondersteunen van alternatieve en creatieve instellingen in Nederland, die te lijden hebben onder dalende inkomsten, geen inkomsten kunnen genereren, geen (overheids) subsidies aan kunnen vragen of op welke manier dan ook in financieel zwaar weer verkeren.

het logistieke proces - en waar nodig ondersteunen we elkaar werkzaamheden.

Vanwaar al die moeite?

Wij vinden het belangrijk dat de alternatieve scene wordt gesteund omdat er zoveel mooie en creatieve mensen bij betrokken zijn. Alternatieve panden zoals o.a. de ACU, OCCII, OT301 en Vondelbunker laten een ander geluid horen. Ze wijken af van de commerciële mainstream en het neo-liberale gedachtegoed. Dat is volgens mij heel waardevol in deze vreemde tijden. Helaas zijn er steeds minder van die alternatieve plekken, ze hebben het helaas al jaren moeilijk in het huidige politieke klimaat. Veel plekken bestaan al behoorlijk lang, de ACU sinds 1976 bijvoorbeeld. Ze zijn belangrijk en wat mij betreft niet weg te denken uit een diverse stad. (Sub)cultuur (net zoals veel andere dingen) ga je pas missen als het er niet meer is. Een 'doorstart' is meestal geen optie, wat verdwijnt blijft weg. Daarom is behoud extra belangrijk.

bestaat. Plekken die zijn geïnitieerd en worden onderhouden door mensen die dat niet doen om er rijkere van te worden. Het gaat meer om anderen inspireren en onderwijsen, en niet per se kiezen voor wat populair is.

Hoeveel panden denk je dat zich zullen aansluiten? Waar hoop je op?
Het liefst zou ik er zoveel mogelijk willen helpen. Het is afwachten en kijken wat haalbaar is.

Is de hoeveelheid panden van grote invloed op jullie organisatie, of is alles geautomatiseerd?

We zullen moeten blijven schaven, repareren en aanpassen. Sommige aanpassingen vergen weinig werk en logistiek, andere aanpassingen hebben meer gevolgen. We hebben veel ideeën over toekomstige uitbreiding van onze dienstverlening, maar we willen eerst de basis op de rails krijgen. Daarna zullen we zien hoe het loopt, voor we gaan uitbreiden.

Blijft de website bestaan na de corona crisis, of is het een tijdelijk project?

Ik denk dat veel venues een flinke dreun krijgen door de crisis. Het zal nog wel een tijdje duren voordat we daar uit zijn. Daarom hebben we bewust geen einddatum. Het kan zijn dat onze diensten en focus in de toekomst enigszins veranderen, maar we zijn zeker van plan om onze diensten en website te blijven aanbieden zo lang we denken dat daar behoefte aan is.

Gaan jullie een campagne voeren om het platform onder de aandacht te brengen of is het de bedoeling dat het via de aangesloten venues bekendheid krijgt?

Campagne voeren, reclame maken en hulp vragen willen wij vooral aan de venues zelf over laten. Zij kennen hun doelgroep immers zelf het beste. Waar de één meer behoeft heeft aan advertenties op social media, werkt het voor de ander beter om via een zine om hulp te vragen. Iedereen moet zelf kijken wat het beste werkt.

Waar moet een organisatie aan voldoen om zich aan te kunnen sluiten?

Onze criteria zijn niet super streng. We houden het graag laagdrempelig, maar we zijn aan bepaalde regels gebonden. Een bankrekening is bijvoorbeeld een vereiste. Daarnaast vinden we het belangrijk dat de venues die wij steunen een beleid voeren tegen discriminatie. Verder doet het er voor ons weinig toe of het gaat om een alternatieve bar, een art-house bioscoop of een kunstenaarscollectief, wij willen graag zoveel mogelijk venues door deze lastige tijd heen helpen.

De website is online.
www.saltven.org

"En dat bleek, we hoorden al snel van andere vergelijkbare organisaties dat dit een zeer welkomte vorm van hulp is.

Hoe groot is jullie organisatie?
We zijn met z'n drieën en we hebben onze taken op basis van onze expertise verdeeld. Ik heb de website opgezet en ben verantwoordelijk voor het technische gedeelte. Lynn is een goede schrijfster en communicatief heel sterk dus zij handelt de overeenkomsten af, schrijft teksten en verzorgt onze PR. Sanne neemt het financiële gedeelte op zich. We delen de algemene taken - zoals

Like Squatting but Different - Bajesdorp Continues

These past couple of months, 'staying at home' has become the new normal for many of us. Our own lives and those of others depended on it. For many of us, having a permanent home in a city like Amsterdam, however, has never been normal. Despite the fact that our lives depend on it, also without a pandemic. Ironically, Rutte's 'intelligent lockdown' and the catchy formula blijf thuis brought one of the most politicized issues in Amsterdam back into the lime light: the right to decent housing.

With the prohibition and criminalization of squatting in 2010, a new strategy against gentrification and the commodification of housing has gained grounds in the Netherlands: the VrijCoop strategy. We from Bajesdorp are part of the VrijCoop association, and we build our own housing cooperative based on social principles. We reclaimed part of the sold Bajesdorp land plot back from the Amsterdam real estate market, and we are going to build the first newly constructed, collectively commissioned, and communally owned work- and living-space for artists and activists in Amsterdam. Inspired by the German Miethäuser Syndikat movement from the 1990's, the strategy of VrijCoop is based on the idea of commoning. Instead of buying a house as an investment and for personal profit, VrijCoop buys property or land off the market and puts it back into the commons. The bought-up property and ground will now collectively be owned by the association VrijCoop and the members of Bajesdorp. It can never be sold on the free housing market again. In that sense, it is a bit like squatting with other means.

Who are we?

Bajesdorp is now a group of 12 peo-

ple, rooted in the old Bajesdorp, a community of squatters that started living and working in the abandoned houses of the former Bijlmer prison-guards over 15 years ago. When the governmental plans to demolish the entire Bijlmerbajes complex and to re-develop it into a whole district became reality, a small group of the Bajesdorp squatters attempted to buy their former homes from. That did not work out, as the government wanted to sell the whole area at once. But after two years of relentless lobbying, the squatters managed to make sure that whoever was going to buy the whole land plot, would have to allow the Bajesdorp community to develop a new project as part of the overall plan. As one of the members from back then remembers: "There we were, with our anti-capitalist ideas and ideals sitting at the table with one of the Netherlands' biggest profit-driven companies. Finding common ground surely wasn't easy." This was in September 2018. Since then things have moved quickly. The Bijlmerbajes has been demolished, and so have the former prison guard home of Bajesdorp. The Bajesdorp group changed several times. Some members left, new members joined, left again, and others joined. The city of Amsterdam agreed to buy the ground on which the new building of Bajesdorp will be built and to lease it back to us. An architect was hired. The first building plans are co-designed. Many more group meetings held, lately largely online.

What's in the future?

It felt a bit funny, to go ahead with the project in these insecure times. Will it be possible to do construction in times of a pandemic? Will our funding go through now that so many people and institutions lost their income?

How do we finance the project?

In order to realize our new Bajesdorp building we will apply for a mortgage from a bank. We will also receive some subsidies from the city for building a 'broedplaats', and we will

We decided it is now more than ever the time to future-proof the housing market in Amsterdam, to make sure, that with the next blijf thuis, staying at home will be possible and pleasant for much more of us than this is the case now. Bajesdorp, in its new shape, will obviously not solve the problem of the housing market by itself, but we hope to show with this project that there are alternatives out there. We hope to inspire others by example, to start their own social housing cooperative, to build on our experience, expertise, and empathy. This is something we often remind ourselves of in the group. Whenever there is a setback, or when group meetings feel too long and exhausting: we are not building for ourselves only. We are 'freeing' property from the speculative housing market for generations to come. We are a pilot project for an alternative housing market in the city of Amsterdam. Hopefully we can be an inspiration for many more communally-run house projects in the near future.

How you can support the project and make a difference

If you want to make a difference in the Amsterdam housing market you can, for example, do so by supporting one of the VrijCoop housing projects by lending them money. Our crowdfunding campaign starts 1st of October. If you are interested in supporting Bajesdorp contact us via info@bajesdorp.nl.

More info: <https://bajesdorp.nl>

White Silence = Consent Let's break down the empire

The US is going through the most violent civil-rights protests since the 1960s. What we see on the streets and on the screens is the full racial spectrum of society and above all of youth. Among those who support the movement, what matters first of all is ending systemic racism. If you are white, then one slogan is most powerful: White Silence = Consent.

If you don't agree with the way the country is being governed, then you have to break the silence.

given rise to many extremely alienated people. A reactionary backlash is already on its way aiming to deny all the demands of the entire movement. On the center left, among the so-called "liberal," media figures and so-called leaders will say we have to "bring things back to normal" by using "legitimate force." Well, there is no normal anymore, and the whole point of this uprising is that the force being used systematically, every day, is illegitimate. Look at how the immigrants working in meat-packing plants are being treated. Look how the cattle themselves are treated. Go around the Middle East and count the number of people maimed by American bombs. This is racism. This is white supremacy. This is the basis of capitalism, of colonialism, of empire.

If you don't agree with the way the country is being governed, then you have to actively and vocally support the people in the streets.

This is a dangerous moment. Neoliberalism has left entire sectors of society in ruins and its abuses have

The Covid threat, the unemployment threat and the backlash threat together indicate a turning point for this society, one that is far more tangible and therefore more actionable than the next one on the horizon (climate change). These things are now being articulated in the streets by Black leaders, who in the six years since the Ferguson uprising have articulated a program for social change that strikes to the heart of accumulated abuses directed at the daily lives of people of color. To support the protests is to understand brutal domestic racism as the existential origin of all the ills of empire, which is the strong progressive theory that you can see expressed everywhere these days. We have to interpret whatever looting and violence that may occur as a symptom of hopelessness - and then bounce straight back to the core issues.

If we want peace - we can't get it through the usual shocked or secretly indifferent silence.

The people in the streets have it right. No justice, no peace. If we want to make it through the pandemic, overcome the economic collapse and make all the changes necessary to survive the onrushing wave of dramatic climate change - in short, if we want peace - we can't get it through the usual shocked or secretly indifferent silence.

There is a variation on that key slogan. It says: White Silence = Violence. The violence being indicated is not only, and not primarily, what happens in the current protests. If liberal whites remain silent, the reactionary right will unleash even greater systemic violence, this time with armed gangs in your face. It's time to seize the chance and methodically tear apart the institutions of inequality and racism, while replacing them at every step with something better. There are people with good ideas for doing exactly that. They are called Black Lives Matter.

Vergeet de studenten niet (meer)!

Er is al veel geschreven over de impact van corona en ook dit stuk zal daar over gaan. En zoals altijd kijk ik naar de universiteit en biedt hierbij een studentenperspectief. Om te beginnen met het goede nieuws, ik kan wel zeggen dat er veel actie gevoerd is en dat er ook een paar maatregelen tot stand zijn gekomen om de studenten te ondersteunen. Online zijn er meerdere malen twitteracties geweest, het Habbo-hotel is bezet geweest en 26 juni wordt het rapport van de online raadpleging op de Dag van het Alternatief aan de politiek aangeboden in CREA.

Het is inmiddels en wel duidelijk dat de coronacrisis niet alleen meer een crisis is die gaat over gezondheid en mensenlevens, maar ook een economische crisis. Natuurlijk is de klap hard en juist daarom moeten structurele veranderingen plaatsvinden waarbij ook studenten vanzelfsprekend in mee worden genomen. Dit is niet direct gebeurd terwijl deze groep mensen steeds weer tussen wal en schip eindigt.

Al vijf jaar lang bestaat het leenstelsel, waarbij studenten geld lenen van DUO. Het zou beter schuldenstelsel kunnen worden genoemd. "Lenen kost geld," zegt de reclame, maar de rente is vooraan 0%. Een student heeft na afstuderen 35 jaar de tijd heft om af te lossen. Ik studeer zelf dit jaar af aan de UvA en ben 25 jaar. Dat houdt dus in dat ik tot mijn 62ste DUO kan afbetalen. De eerste twee jaar na afstuderen hoeft nog niets (mag wel natuurlijk) af te worden betaald. Ik wil zelf nog liever niet denken aan de impact die deze studieschuld heeft. Bijvoorbeeld bij het kopen van het huis wordt er wel degelijk naar deze schuld gekeken. Mocht ik zeg over tien jaar ooit een huis willen kopen en misschien al de helft van mijn €30.000 studieschuld hebben afgelost, dan wordt er alsnog naar de hele oorspronkelijke schuld gekeken bij de bepaling van het te lenen hypothekendar. Het is dus geen fijn zwaard van Damokles om boven het hoofd te hebben hangen.

En toen kwam de coronacrisis, met voor mij persoonlijk als gevolg dat ik geen klussen meer krijg van het studenten uitzendbureau waar ik werk. Zoals velen heb ik niet de tijd om veel uren te werken, dit door het wisselende rooster van mijn studie. Een andere reden dat ik niet 'veel' kan werken is omdat ik juist deze uren nodig heb voor mijn studie. Studenten vallen tussen wal en schip als het aankomt op hulp vanuit overheid. De minister zegt: studenten kunnen bijlenen. Over dat sommigen liever niet lenen wordt niet nagedacht. Zij die wel al leenden, eventueel maximaal, mogen hopen op coulant, maar hun studieschuld loopt natuurlijk verder op. Ook ik heb mijn lening moeten verhogen

DOCUMENTARY TIP TOP 5

Every issue we publish a tip top 5 of documentaries and films. This tip top 5 has been created by Cinema of the Dam'd (OT301).

Black Panthers

Director: Agnès Varda
Writer: N/A
Release: 1968
Topic: Civil Rights
Where to find it: <https://vimeo.com/425266523>

In 1968, the late great Agnès Varda went to Oakland, California to document a rally in support of Huey Newton, the imprisoned co-founder of the Black Panther Party.

The Murder of Fred Hampton

Director: Howard Alk
Release: 1971
Topic: Civil Rights
Where to find it: <https://vimeo.com/425027099>

While filmmakers were shooting this radical documentary about 21-year-old Black Panther Party leader Fred Hampton, he was killed by Chicago police. Then the film became an investigation into his murder.

Brother Outsider: The Life of Bayard Rustin

Director/s: Bennett Singer & Nancy D. Kates
Writer: Marc Weiss
Release: 2003
Topic: Civil Rights/Gay Rights
Find it: www.kanopy.com/product/brother-outsider

One of the first "freedom riders," Bayard Rustin, was an adviser to Dr. Martin Luther King, Jr and helped organize the 1963 March on Washington. But for decades, he got little recognition, because he was gay.

The Black Power Mixtape 1967-1975

Director: Göran Olsson
Release: 2011
Topic: Civil Rights
Where to find it: Available for free on Vimeo: <https://vimeo.com/375233657>

Vital documentary about the rise of the Black Power movement in the United States, assembled from found footage shot by Swedish TV journalists between 1967 and 1975.

Free Angela and All Political Prisoners

Director: Shola Lynch
Writer: Shola Lynch
Release: 2012
Topic: Civil Rights
Where to find it: https://tubity.com/movies/472114/free_angela_and_all_political_prisoners

Fascinating documentary about how college professor Angela Davis entered into radical politics and ended up on the FBI's Ten Most Wanted List.

Where is the Money For Grenfell? A Struggle Against Distraction

The 14th of June 2020 marks the third anniversary of the Grenfell Tower disaster in the West London Royal Borough of Kensington. On that day, 72 people, including 18 children, lost their lives in a devastating fire. It was a scene the whole world witnessed and soon quickly forgot about as global attention turned toward the impending crisis of Trump, Brexit & Corona Virus. In the wake of the hellish events at Grenfell, the surviving residents began a dogmatic pursuit of justice for the lives of those lost. Over the last three years, their focus hasn't waned for a second. Every month, all remaining survivors & loved ones of those who died meet in masses to walk in silent remembrance of the 72 people who died. While the whole country began to blindly debate whether a disaster was looming on the horizon, the residents of Grenfell where still stood amongst the rubble asking why the government & public were so quick to forget about a very real and non-politicized disaster happening only a few tube stops from Buckingham Palace.

The progress, or lack thereof, that has been made since 2017 to fix the atrocities caused by the capricious and greed fuelled decisions of the London City Council, has been nothing short of criminal. Too many unanswered questions remain about the most basic responses to the trauma.

On the 14th June 2017, it took 25 minutes for the blaze, caused by a faulty refrigerator, to climb 20 story's high. The reason behind the devastatingly rapid spread of the fire was due to a series of recently installed plastic panels that skirted the outside of the entire building. These panels contained a highly flammable cladding that had been flagged to local officials as being dangerous to residents over a year in advance of the fire. During the first shambolic inquiry into the causes of the Grenfell tragedy, Watch Manager Michael Dowden, the initial incident commander for the London Royal Fire Service, gave a heart wrenching testimony in which he laid bare the confusion that ensued as a result of the combustible cladding, stating: "I admitted that I had been unsure how to respond when the fire began climbing up the side of the building". The flammable material had been installed behind a water resistant 'rain screen' meaning the fire service were unable to target any of the cladding from the ground. It was this abhorrently negligent failure and short-sightedness on the part of the City Council that sentenced over 70 Londoners to choke to death in their homes. Given the nature of life in London, one can only imagine what the real death toll would amount to if they included non-registered and unidentified victims in the total mortality count.

Where is all the money?

Today, thousands of Londoners continue to live in tower blocks clad in the same flammable material. In 2019, the government pledged £200 million in aid funding in response to the tragedy. The largest portion of the fund was to be used to replace the cladding in all London tower blocks with the same flammable material as that present in Grenfell. 400 buildings were identified as having the same aluminium composite cladding system as Grenfell and around 184 of those were privately owned. The Government initially refused to pay the costs of those in private ownership, feeling as though they should not have to cover the costs alone, making it unlikely that they will ever be changed by private landlords. After a disgusting length of time, the government offered to pay for only half of all private reconstructions. At the time of writing, out of the 97 buildings they promised to fix, only 15 have actually been replaced and another 25 have begun the process. Therefore, today over 17000 households are still unsuspecting in the exact same set of circumstances that the residents of Grenfell were in before the fire. So, if it wasn't spent on replacing the cladding in all 400 identified buildings, where is all the money for Grenfell?

In response to the question, 'where is the money for Grenfell' the answer is: nobody knows.

of 203 houses had to be purchased by the government to replace those destroyed. Of these, 101 have either accepted an offer of a permanent home or have accepted but are yet to be moved in. Of the 102 who are still not in permanent homes, 52 are in temporary accommodation and 68 are in emergency accommodation. It seems today that the UK Government governs in halves. More than half of all residents are yet to be given a new home, much like how only half of buildings with flammable cladding will have it removed by the government. Is this a two-way system? If we all decide to only pay half of our annual taxes as we do not feel like we should bear the financial burden alone, would our dispositions be so easily forgotten by them?

If we are to think of the harsh realities that Grenfell survivors are currently experiencing, especially in the socio economic context in which we all find ourselves today, we must realize the position of privilege from which we currently gripe & grumble. We are all too happy hiding behind our comfort and complaining that we must stay in our homes for months on end. Now imagine what it must be like for those who watched their home burn to the ground, listened to a nation as it promises to do right by them, only to be still searching three years later for some closure and recompense, as the rest of the world cries about being confined to their homes with their loved ones.

How can an uninhabited building, especially one that belongs to one of the richest organisations in human history, be more deserving of international sympathies and fundraising than the homes of over 800 living & laughing Londoners. One appears worth mentioning for their compassionless response to their own neighbourhood burning, was the Royal Family, who could unquestionably see and smell the smoke from the gold encrusted dining rooms in which they hid.

So, what can we do for those remaining residents now? The Government hopes and prays that, if enough time passes, our attention will dwindle, and our outrage will become overshadowed by our anger at the next injustice. The reason why 'White Silence is White Privilege' became a powerful motto for the Black Lives Matter Movement is that it perfectly articulates both the systemic injustice that surround us but also how we can fight it. The racist system relies on us common white folk to be complacent as the system serves us ok. Corruption and prejudice sets in where complicity and privilege meet. The Government thinks we're lazy and selfish just like they are. It is time to show them that we do pay attention, we do remember and were done being used as a tool of their oppression.

The struggle against distraction
So, why has no progress been made? The answer to this is in essence the same reason as to why little to no progress had been made on the issues of police brutality until the brutal assassination of George Floyd. The people who hold the power and make the decisions as to how distressed and grieving communities live have

MUSIC TIP TOP 4

Picked with care but you can do the judging yourself. Tips and links to releases are always welcome (music@amsterdamalternative.nl). Amsterdam Alternative Spotify playlist: search Basserk Records (they host our playlist).

Peenoise

Forevergem

Label: Gong Ear
Release date: 28-02-2020
Genre: Electronic, ambient, organ
Format: Digital, Vinyl

Peenoise blend buzzing minimal synths with washes of experimental guitars, topped by the voices of the brothers. Always leaving room for the songs to breathe, the result is a mysterious kind of Avant pop; captivating, spacious and vulnerable at the same time.

Dijf Sanders

Puja

Label: Unday records
Release date: 23-03-2020
Genre: Electronica, instrumental
Format: Vinyl, Digital

Multi-instrumentalist and composer David 'Dijf' Sanders combines a broad mix of styles with a boudless approach full of multicultural beats. Expect a sound trance where monk chanting, eclectic beats but also mantra style techno will be fused. Namaste!

Einstürzende Neubauten

Alles in Allem

Label: Potomak
Release date: 10-07-2020
Genre: Experimental, Alternative, Indie
Format: Digital, vinyl

This band, like nearly no other, has managed to create a musical cosmos. It has, in fact, built up its own genre by uniquely combining edgy sound with sophisticated poetry. Einstürzende Neubauten's first regular studio album in 12 years, presents an incomparable band that defies categorization to create a genre all its own.

OCCII photo benefit exhibition & print sale

Many of us are missing live music, terribly. We are grieving the sudden death of concerts. We are craving the quirky, sweaty, crowded OCCII shows the most, but also the really weird ones that probably only 10 people would attend. There is no place like the OCCII! It has a unique character, a beauty and a rawness to it that cannot be replaced and certainly will not be forgotten.

The idea of building up a concert photography exhibition with photos made at the OCCII was born of the intention to bring music back to the venue, in the way photographers know best - through their images. Sharing souvenirs of a recent past that feels so distant already, but also providing some financial aid to keep the venue going as further possible, as the proceeds of this creative solidarity action are 100% for the OCCII.

More than 20 photographers responded to the call to look through their archives and to donate photos made at OCCII events, throughout the years. Everybody that showed interest in participating was included, professional and amateur photographers alike.

The offline exhibition took place on the 26th, 27th and 28th of June and people visiting could purchase the prints. There were also some art prints by Rogier Smal and a little booklet about the event made by Roger NBH, both regular OCCII collaborating artists.

The remaining prints are available for sale at occii.org.

Vampilia - 2018 - Photographed by: Kevin Boitelle

Ploegendienst - 2018 - Photographed by: David Hup

This compilation has been created to express our solidarity with the black community and people of color. We wish to financially support organizations that have worked tirelessly to break the racist systems that have been in place for so long. All profits will be donated to the NAACP Legal Defense Fund and National Bail Out. The compilation can be purchased online in a digital format of your choice and as a limited edition cassette.

De geschiedenis van de Commons in Amsterdam (deel 1)

Om te beginnen moet ik eerst maar eens uitleggen wat ik precies met de commons bedoel. Inmiddels is dit begrip namelijk door zoveel mensen omarmd en - mede daardoor - feitelijk misbruikt, dat het een beetje een lege huls dreigt te worden.

De definitie die ik voor de commons hanteer is de volgende: 'Alles wat eigenlijk van ons allemaal gezamenlijk zou moeten zijn (van de gemeenschap dus), maar dat niet meer is.' Van oudsher worden met de commons de gemeenschappelijke gronden in de buurt van een dorp of stad aangeduid, die niet onder het eigendom van één of andere grootgrondbezitter vallen en die die (soms nog horige) boeren gezamenlijk mochten beheren. In het Nederlands worden deze gronden ook wel met het woord 'meent' aangeduid, dat verwant is aan het woord 'gemeente.' In de loop van de geschiedenis, maar met name in de periode vlak voor de Industriële Revolutie, werden deze gronden steeds vaker omheind en op die manier onttrokken aan het gemeenschappelijk gebruik. Je zou deze praktijk kunnen zien als één van de belangrijkste factoren in de opkomst van het kapitalisme.

In de beginjaren van het internet dook de term commons opnieuw op, maar nu met het woord 'digital' ervoor. Het prille internet werd destijds beschouwd als een analogie voor de ongerepte gemeenschappelijke gronden van weleer, want er was aanvankelijk geen centraal gezag en geen sprake van 'eigendom' in traditionele zin. Helaas was deze situatie slechts van korte duur. Tal van handige jongens en andere onverlaten wisten - net als bij de oorspronkelijke commons - stukjes van die vrije ruimte af te schermen en voor zichzelf te claimen, zodat er na een paar jaar nauwelijks nog sprake was van collectief eigendom of iets dergelijks.

Vervolgens gingen er stemmen op om wat er nog over was van het oude internet te beschermen: in 2005 werd bijvoorbeeld de P2P-foundation van Michel Bauwens opgericht. P2P staat voor 'peer to peer' en duidt op een systeem van gelijken ('peers') die een netwerk vormen en - meestal gratis - informatie met elkaar uitwisselen. Deze notie van uitwisseling tussen gelijkwaardige partners (ook wel delen genoemd) werd al snel uitgebreid naar allerlei andere terreinen, zodat de commons een gemeenschappelijke noemer werd voor alles wat niet tot het domein van de markt of de staat behoort.

Nu is het de vraag hoe het anno 2020 gesteld is met het streven om de commons en alles wat daarmee verband houdt meer inhoud te geven. In Amsterdam heeft het gemeentebestuur onlangs het concept van de donutco-

nomie van de Britse econome Kate Raworth omarmd (zie de vorige AA: 'Over corona, donuts en de vraag wat er van het virus te leren valt.') Op het eerste gezicht is die donutconomie circulair en wordt er relatief veel aandacht besteed aan waarden als gelijkwaardigheid, duurzaamheid en eerlijkheid, die door de commons worden belichaamd. Het probleem is echter dat het erop lijkt dat de stad deze waarden denkt te kunnen verwezenlijken zonder een fundamentele hervorming van ons economische systeem door te voeren. Zo gaan via de Amsterdam Economic Board allerlei bedrijven aan de totstandkoming van de donutconomie werken, maar is de inbreng van de burgers minimaal en wordt op geen enkele manier aan het winstprincipe getornd, de kurk waarop het kapitalisme drijft. Het is opmerkelijk dat de 'Amsterdam Donut Coalitie' (naar eigen zeggen een 'open en inclusief netwerk van veranderders') voor een relatief groot deel bestaat uit mensen die zichzelf als 'ondernemer' omschrijven, naast een reeks van organisaties die nou niet bepaald bekend staan om hun 'open en inclusieve' karakter. Dit voorspelt weinig goeds.

Welke partijen/organisaties houden zich op dit moment in Amsterdam met de commons bezig, en wat hebben zij tot nu toe aan het discours over dit onderwerp bijgedragen c.q. bereikt?

Als je deze vraag gaat onderzoeken, zijn de bevindingen eigenlijk rond uit te lezen: een hoop geblaat, maar weinig wol. Er zijn een stuk of vier platforms die zich met de commons bezighouden, en een hele reeks kleinere initiatieven. Een deel daarvan heeft zich nu onder de paraplu van de Donut Coalitie geschaard, maar opvalt genoeg een flink deel ook niet.

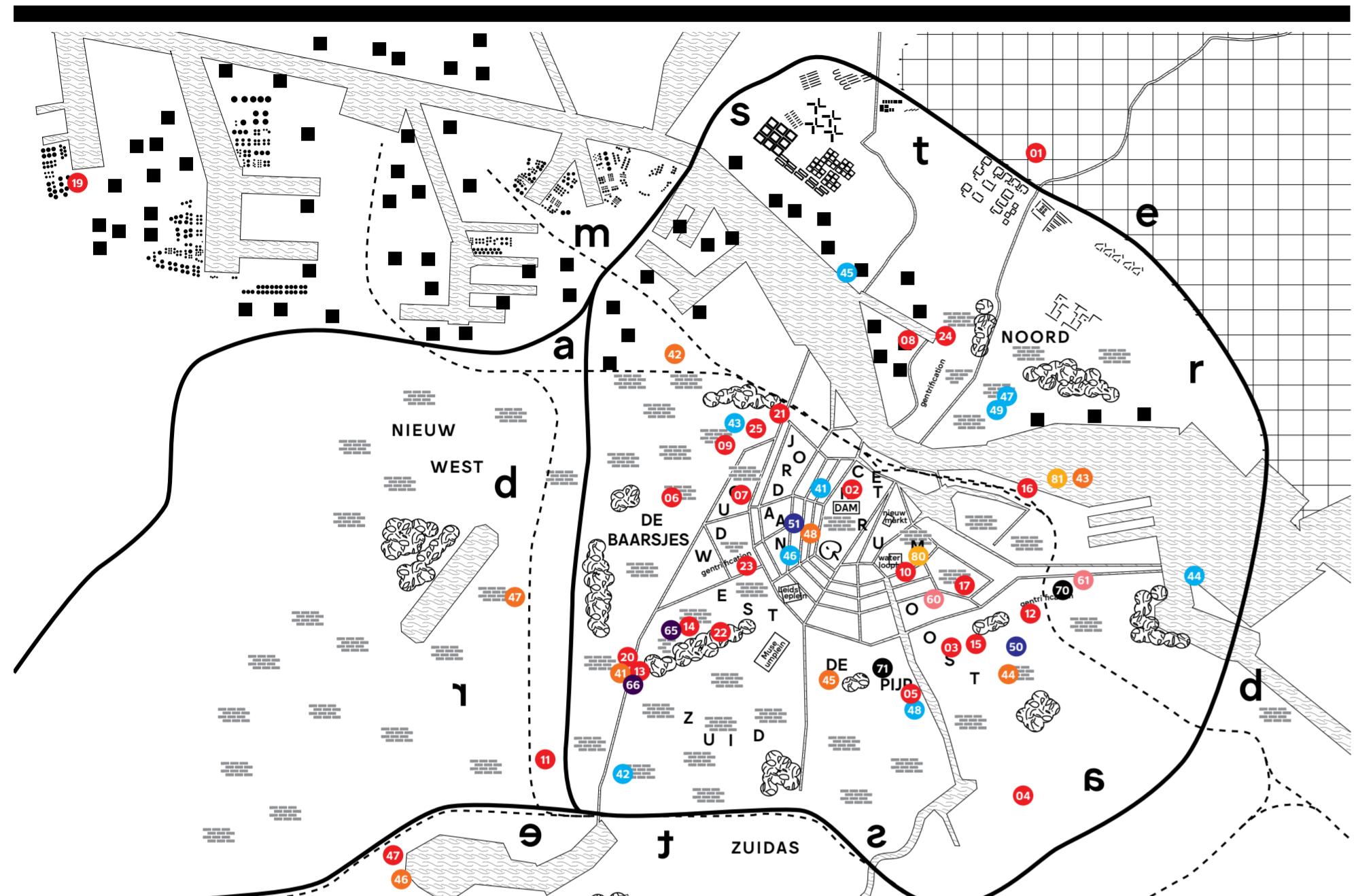
Het Commons Lab van de Waag is eigenlijk het best te omschrijven als het 'platform der platforms.' Tot de partners behoren onder meer het Commons Network, het Commons Lab van Ru Paré en het Commons Lab van de Waag. De doelen van de Meent zijn: het gedachtegoed van de commons verspreiden in Nederland; het verenigen van commoners achter een gemeenschappelijke strategie; het politiek agenderen van de commons; het zichtbaar maken van de verhalen van commoners in Nederland; en het faciliteren van ontmoetingen tussen commoners. De Meent heeft subsidie gekregen van Stichting Doen.

Wat al deze platforms gemeen hebben, is dat zij zichzelf zien en presenteren als intermediair: de verbindende schakel tussen commoners onderling, en tussen commoners en hun organisaties en de overheid, publieke instellingen, de media en de markt. Het probleem hiermee is dat er veel tijd, energie en soms ook geld gaat zitten in al dat ge-intermediair, terwijl er op de keper beschouwd verdomd weinig concreets gebeurt. Dat is jammer, want het kan ook anders. De beste voorbeelden die ik ken van commoning in de praktijk komen uit het buitenland. Eén voorbeeld is de ZAD in West-Frankrijk, in de buurt van Nantes, waar op een stuk boerenland dat ooit voorbestemd was een nieuwe luchthaven te worden een fantastisch experiment met nieuwe vormen van samenleven en bedrijf-

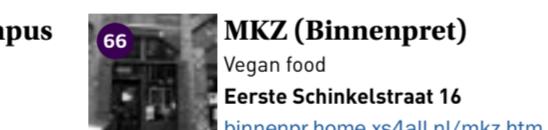
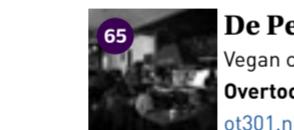

vigheid vorm heeft gekregen: <https://zad.nadir.org/>. En een ander voorbeeld is Cooperation Jackson in Mississippi, USA, opgericht in 2014 om 'vanuit de structureel werkloze en onderbetaalde delen van de werkende klasse, met name de zwarte en latino-gemeenschappen, coöperaties in eigendom van de werknemers op te richten, ten einde de economie en de samenleving te democratizeren.' <https://cooperationjackson.org>. Beide voorbeelden (de bezetting van een stuk land om de aanleg van een vliegveld te voorkomen, de wederopbouw van onderop van een economisch achtergebleven stad in een van de armste staten van de VS) zijn concrete pogingen om een alternatieve werkelijkheid te scheppen, zich beroepend op de uitgangspunten van de commons, maar heel verschillend in hun uitwerking. Dít is in mijn ogen hoe het in Amsterdam ook aangepakt zou moeten worden, en het kán. Maar dan moeten we het oeverlose geneuzel en het eindeloze onderzoeken achter ons laten, en ons storten op concrete plannen om de commons te verwezenlijken. In de volgende aflevering van deze serie zal ik nader ingaan op vier projecten in de sfeer van voedsel, volkshuisvesting en onderwijs die dat mogelijk maken.

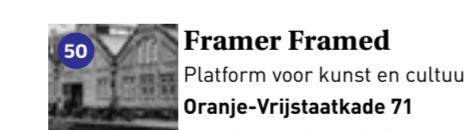
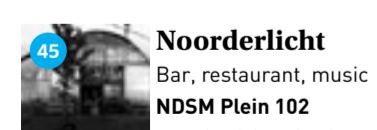
map // Amsterdam city map // Amste

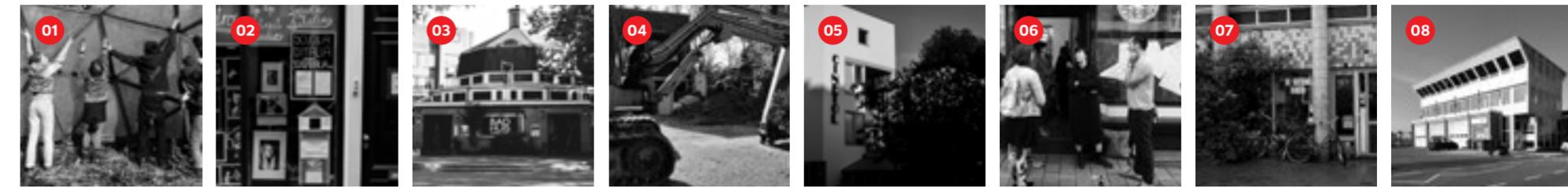
ars // Bars // Bars // E / Cinema // Cinema // ps // Shops // Shops // Food // Food // Fo

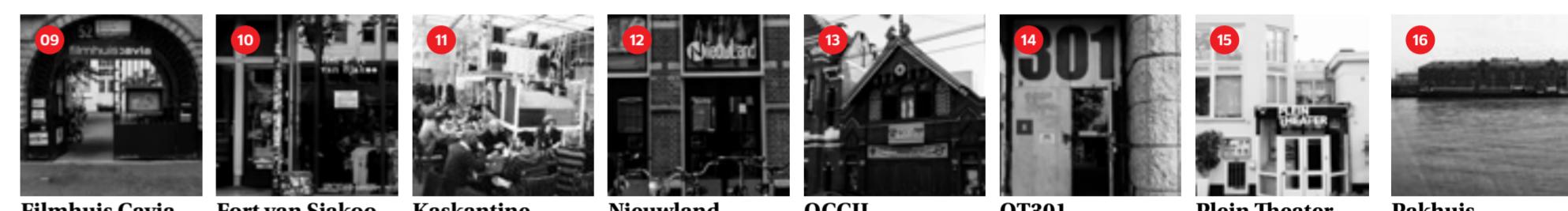
rt // Art // Art // Art // ace // Workspace // V

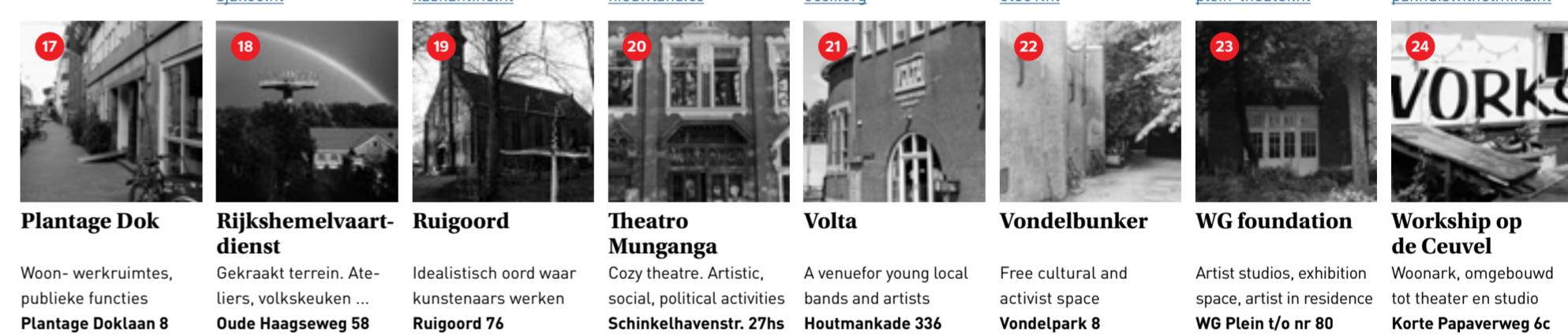
venues // Participating venues // Partic

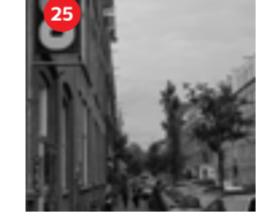
ADM (Slibvelden) Self-regulating squat. Cultural free zone adm.amsterdam	Astarotheatro Theatre, arts, discussions and activism astarоtheatro.com	Badhuis theater Independent, cult, community theatre badhuistheater.nl	Bajesdorp Under construction wenckebachweg.12-46.bajesdorp.nl	Cinetol Workspaces, live-music, film and other arts cinetol.nl	Cultureland Culture and nature Artist In Residence adm.de Ruyterweg 181.cultureland.nl	De Nieuwe Anita Culturele ontmoetingsplaats fred.Hendrikstraat 111.denieuweanita.nl	De Ruimte Cultural space, bar, restaurant, record store distelweg 83.cafederuimte.nl
---	---	--	--	---	---	---	---

Filmhuis Cavia Counterculture cinema filmhuiscavia.nl	Fort van Sjakoo Fort verkoopt kritische en opstandige literatuur jodenbreestraat 24.sjakoo.nl	Kaskantine Post-apocalyptic café, restaurant and urban farm handbalstraat 1.kaskantine.nl	Nieuwland Solidary and self-built space for living and working Pieter Nieuwlandstr. 93-95.nieuwland.cc	OCCII Onafhankelijke CultuurCentrum In It Amstelveenseweg 134.occi.org	OT301 Housing, workspaces and public functions overtoom 301.ot301.nl	Plein Theater Stage for theatre, dance, music, spoken word Sajetplein 39.plein-theater.nl	Pakhuis Wilhelmina Artist studios and public venues veemkade 572.pakhuiswilhelmina.nl
--	--	---	--	---	--	--	---

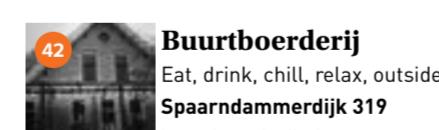
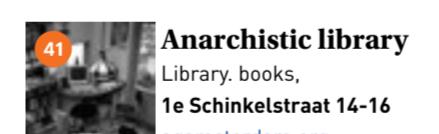
Plantage Dok Woon- werkruimtes, publieke functies plantagedoklaan 8.plantagedok.nl	Rijkshemelvaart-dienst Gekraakt terrein. Ateliers, volkskeuken ... Oude Haagseweg 58.rijkshemelvaart.com	Ruigoord Idealistisch oord waar kunstenaars werken Ruigoord 76.ruigoord.nl	Theatro Munganga Cozy theatre. Artistic, social, political activities Schinkelhavenstr. 27hs.munganga.nl	Volta A venue for young local bands and artists Houtmankade 336.voltaamsterdam.nl	Vondelpunker Free cultural and activist space Vondelpark 8.vondelpunker.nl	WG foundation Artist studios, exhibition space, artist in residence WG Plein t/o nr 80.puntwg.nl	Workshop op de Ceulev Woonark, omgebouwd tot theater en studio Korte Papaverweg 6c.workshopnu
---	--	--	---	---	---	---	--

Zaal 100

Zaal 100 is er voor van alles, maar niet voor alles
De Wittenstraat100.zaal100.nl

erdam // Other Alternative venues in Amsterdam // Other Alterna

Amsterdamse Droogdok Mensen

Westelijk Havengebied, januari 2019: de ontruiming van het terrein van voorheen de Amsterdamse Droogdok Maatschappij (ADM). De eensgezinde bewoners en gebruikers van het terrein raakten verdeeld. Letterlijk dan. Van de honderdvijfentwintig 'Amsterdamse Droogdok Mensen' bleef er een zetigtal over om op de door de gemeente aangewezen Slibvelden in Amsterdam Noord 'opnieuw' te beginnen.

Het toegewezen terrein, de Slibvelden, beslaat zo'n 300 bij 300 meter. Het terrein werd vanaf begin jaren 1960 gebruikt als dumpplaats voor slijt uit de waterbassins van Waterzuivering Noord. Vervolgens lag het vijftien jaar braak. In de Structuurvisie van het gebied is bepaald dat er niet gewoond mag worden. Volgens het stadsdeel zou een semi-permanente plek aldaar een precedent scheppen, ofwel de deur openzetten voor projectontwikkelaars die maar al te graag boven de ring Noord willen bouwen.

De teamleider van Team Stad (vrije ruimte beleid) Enno Ebels vertelt dat de wethouders hebben ingestemd met een nieuwe grote vrijplaats in Amsterdam, te realiseren over twee tot drie jaar. Het ADM speelt een grote rol in dit plan. Daarmee is het probleem echter slechts doorgeschooten naar de toekomst. Plannen voor een duurzaam alternatief direct na de Slibvelden zijn er nog niet. De ADM'ers hebben in de loop van de tijd tweewintig locaties voorgesteld. De Gemeente Amsterdam heeft hierop te weinig of niet geanticipeerd.

"Vertrekken per 1 november 2020. Zo niet, dan gaat de gemeente handhaven."

Photo top: ADM Winterspelen, by: Susana Martins
Photo below: Slibvelden, by: ADM

Hoewel de ADMers pas op 7 januari 2019 neerstrekken op de Slibvelden, was de gedoogbeschikking van twee jaar al op 1 november 2018 ingegaan. Die beschikking loopt dus komende 1 november een einde en de groep is gesommeerd het terrein te verlaten. Het blijkt nu dat er geen oplossing is voor gemeenschappelijke bewoning en gebruik van enig terrein. Daar komt bij dat de Amsterdamse Droogdok Mensen, nu best aangeduid als 'Slibvelders', door de gemeente Amsterdam niet meer als collectief worden behandeld maar als individuen: de gemeenschap wordt op deze wijze gedwongen in het niets op te lossen. Die verdeel- en heerspolitiek van de gemeente heeft succes.

Recent had de ADM-gemeenschap een gesprek met Stadsdeelvoorzitter Erna Berends en andere ambtenaren. Berends bleek pertinet, zo vertelt ADM'er Hay Schoolmeesters. "De afspraak was volgens haar altijd: vertrekken per 1 november 2020. Zo niet, dan gaat de gemeente handhaven". Schoolmeesters stelt verder dat het gebrek aan alternatief de definitieve nekslag voor ADM lijkt. "Hoewel de gemeente zegt vrijplaatsen te koesteren, wordt er simultaan een destructiebeleid gevoerd. Er is geen ontwikkelingsplan voor dit terrein en stel dat er een nieuw plan komt, dan gebeurt er de komende drie of vier jaar toch niets. Die tijd zou ons de gelegenheid geven glorieus te vertrekken, bijvoor-

beeld naar die nieuwe grote vrijplaats. Voor zo'n plek hebben wij visies geschreven die zijn omarmd door het Vrije ruimte beleid van de gemeente."

Schoolmeesters vervolgt dat de "spirit goed is bij de ADM-gemeenschap en dat de 60 mensen elkaar opnieuw hebben ontdekt. Samen streven ze naar een duurzame locatie, gestoeld op het authentieke vrijplaatsengedachtegoed waar creativiteit en niet het geld de motor is. "Onze plannen passen in het streven naar meer groen, geven een tegenkracht aan de steeds verdergaande economisering van de stad en zijn essentieel voor de culturele en maatschappelijke diversiteit. Na de sloop van de ADM is er

niets met het oude terrein gebeurd. We zijn daar ontruimd voor leegstand. Moet dat bij de slijvelden opnieuw gebeuren?"

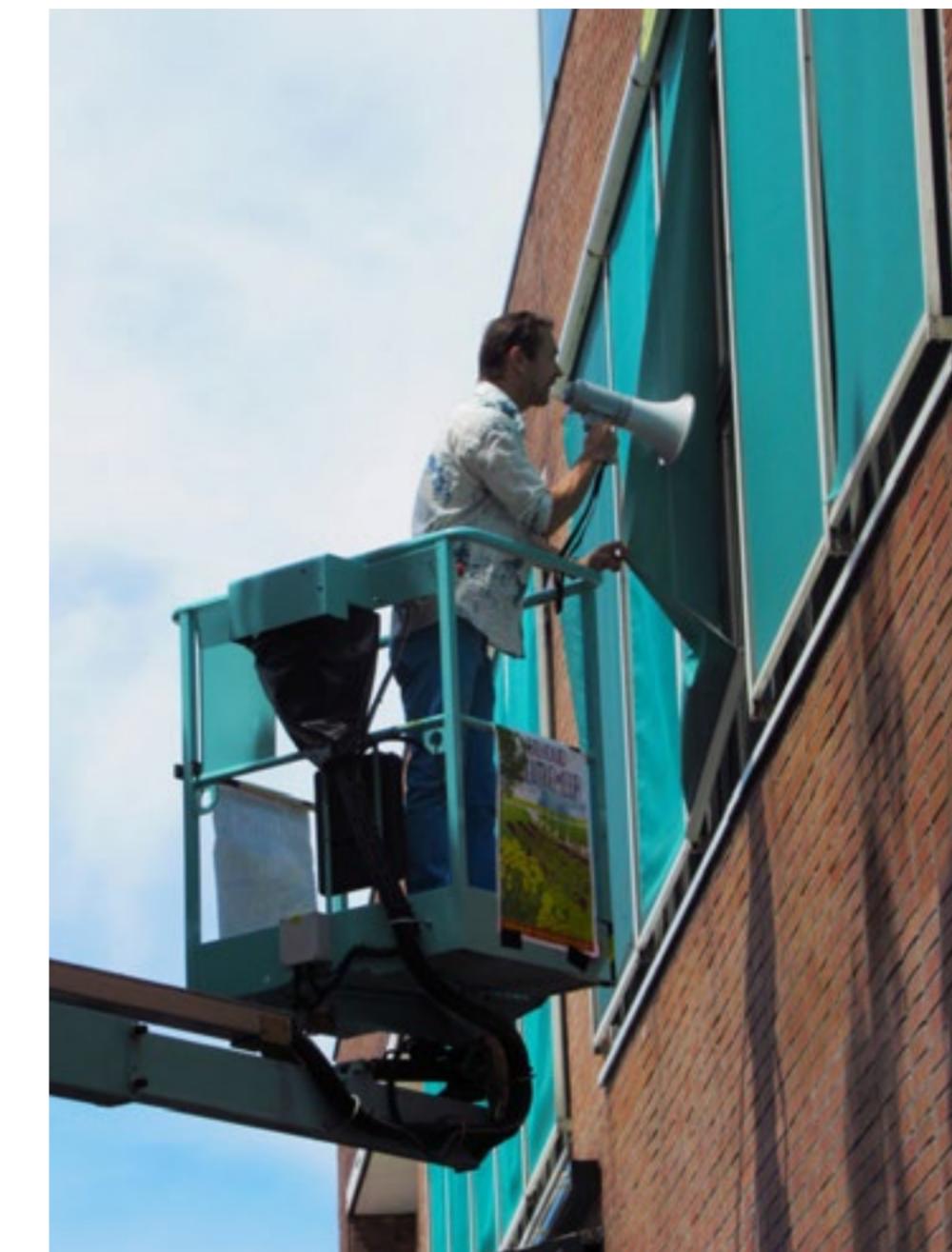
Een stad die (semi)nomadendom gedragen door vrije geesten niet accepteert is niet divers. Een vaste verblijf- of standplaats is ook voor de Amsterdamse Droogdok Mens de basis van acceptatie. Jarenlang hebben tienduizenden zich op de ADM-terrein kunnen verwonderen en vermaanen. En meer dan dat: Robodock was een wereldhit en de Winterspelen een waar alternatief voor de Elfstedentocht.

In de ogen van de gemeente is de ADM-community te weinig divers zijn en zou ze zich meer moeten openstellen.

In de ogen van de gemeente is de ADM-community te weinig divers zijn en zou ze zich meer moeten openstellen. Behalve dat dit valt te betwijfelen is dat negatieve discriminatie. Op basis van dit vermeende niet-inclusieve karakter van ADM lijkt het er op dat de gemeente Amsterdam in de discussie over diversiteit op onderdelen van dat beleid (onbedoeld) een etnische profiling doorvoert. Legitimering hiervan kan nimmer geaccepteerd worden.

Behoud Lutkemeer

Inspreken met een hoogwerker en megafoon

Afgelopen woensdagmiddag 24 juni hebben leden en sympathisanten van Behoud Lutkemeer 7500 handtekeningen aangeboden aan wethouder Marieke van Doorninck. Zij kwam ze in ontvangst nemen, maar weigerde om in te gaan op het verzoek van de ruim honderd demonstranten om de naam vrij te geven van de multinationale die in de Lutkemeer zou willen bouwen.

Direct inspreken is in deze coronatijden niet mogelijk. Met een hoogwerker en megafoons werd door ondertekenaars aan de vergaderende commissie Ruimtelijke Ordening verteld waarom ze voor behoud van de Lutkemeer en de Boterbloem zijn: om het klimaat, het groen, het uitzicht, de vogels, de biologische landbouw, de rust, de hondenuitlaten, en omdat er genoeg ruimte voor lelijke grijze dozen elders is (gesteld dat die al nodig zijn).

Verder werden er vele posters en flyers meegegenomen om te verspreiden. Er werd opgeroepen om de komende tijd iedereen die je kent die iets te betekenen heeft bij GroenLinks of een van de andere drie coalitielijsten (SP(!), PvdA en D'66) te informeren over dit schandalige project in klimaat- en coronatijden.

<http://behoudlutkemeer.nl>

Corona #16; terug

'we lopen achteruit', zei ik en keek vanachter het raam naar de stad die zo stil was geworden, als de school aan het eind van de straat -

lichtjes voelde ik je hand op mijn schouder, je andere pakte mijn terugtrekautootje van de boekenplank en bewoog de jeugdherinnering achterwaarts over de vensterbank

'soms helpt dat', fluisterde je en liet de Schuco ambulance los die zachtjes botste tegen mijn dij.

© Sander Koolwijk, 1 april 2020

Sander Koolwijk, dichter, schrijft sinds half maart vrijwel iedere dag een gedicht over deze coronatijd. Ze zijn op dit moment te lezen op zijn FB pagina.

Poetry performance Covidblossom

Zondag 19 juli, 19.00–20.00, en bij uitverkochte eerste performance een extra show van 21.00–22.00 uur.

Bibliotheek De Hallen.

"Covidbloesem" is een dans- en poetryperformance, waarin choreograaf en moderne danseres Anastasia Kostner en dichter Sander Koolwijk terugkijken op de eerste coronaanden en vooruitkijken naar hoe verder. Ja tegen binnenlente en dansen in coronahuiskamers. Ja tegen samen vooruit, maar niet zonder de stilte.

"Covid Blossom" is a dance and poetry performance, in which choreographer and modern dancer Anastasia Kostner and poet Sander Koolwijk look back on the first corona months and look forward on how to move on. Yes to inner spring and dancing in corona-living rooms. Yes to moving forward together, but not without the silence.

Visual Art

Through this column we will share a selection of art related items. This can be street art, exhibitions, art installations, photography, online art, street poetry or other arts that can be found in or around Amsterdam.

20 Apartments

Spotted on the street

Artist top image: Unknown
Artist top image: UFake
Place: Westerpark

More street art:
Follow me on Instagram: melodyfatima

On the Nature of Botanical Gardens

Artist[s]: Zico Albaiquni, Arahmaiani, Ade Darmawan, Edwin, Samuel Indratma, Lifepatch, Ipeh Nur, Elia Nurvista, Sinta Tantra.
Place: Framer Framed, Oranje-Vrijstaatkade 71, 1093 KS Amsterdam, www.framerframed.nl
Date: till 16 Augustus 2020

On the Nature of Botanical Gardens toont werk van negen hedendaagse Indonesische kunstenaars die kritisch kijken naar botanische tuinen, koloniale macht, kennisopbouw en economie van de natuur, de natuurliefchappen en de huidige gevolgen van het op deze manier benaderen van de natuur en planten. De expositie wil het concept van de botanische tuin, en haar rol bij het vormen van het Nederlandse rijk in koloniaal Indonesië dekoloniseren.

Tips are welcome.
Send to info@amsterdamalternative.nl

My Bellamy

Artist: Daniele Scauso
Place: Bellamystraat, Amsterdam Oud West

My Bellamy is a personal homage to the Bellamybuurt, the neighborhood in Amsterdam Oud-West where Daniele's studio is located. From June 14 till July 5th, a series of sculptures and paintings is hanging from the facades of various buildings or displayed in some of the houses windows.
The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

Upon his first real encounter with the premises of P||||AKT, in the fall of 2019, it immediately becomes clear that the adjacent building site is something to be worked with. As is often the case in his practice, Augustas Serapinas likes to reflect upon the surrounding context of the space he's invited to do a project – the space usually an art space, the context something other than that. The work to be done, as it turned out, is the real deal. The work, as real as it is, is also a facsimile. To make things a bit more complicated still: a facsimile of something that doesn't exist, but at some point will come into existence – but differently.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The Bellamystraat as an art gallery! Open 24/7 to everybody.

.

The

Black Lives Matter Protest

01-06-2020, Dam Square

Photo report by Susana Martins

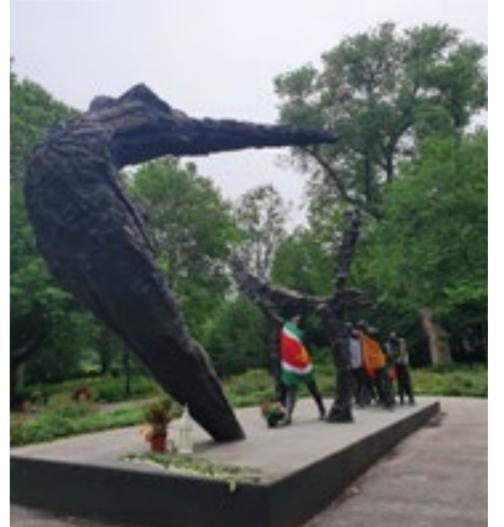

Rethinking Monuments

The importance of making the signification of monuments visible

Photographed in Amsterdam by: Ana Doneva

Photographed in Bristol by: Giulia Spadafora

Now, 18 years later, the Black Lives Matter protests and the anti-racism activism it has instigated in Europe and elsewhere highlight the urgent need to make institutionalized racism and inequality visible. The photographs of the Slavernijmonument show the newly dressed statue with the Surinamese flag, as part of the movement. This gesture stand for a rejuvenation and appropriation of the memory by the descendants of the victims of colonial barbarism. It brings the power of representation back in the hands of the people, to commemorate the brutality and injustice suffered by their ancestors. At the same time, activists all over Europe are toppling one colonialist monument after the other, making their disgust for the continued glorification of their crimes palpable.

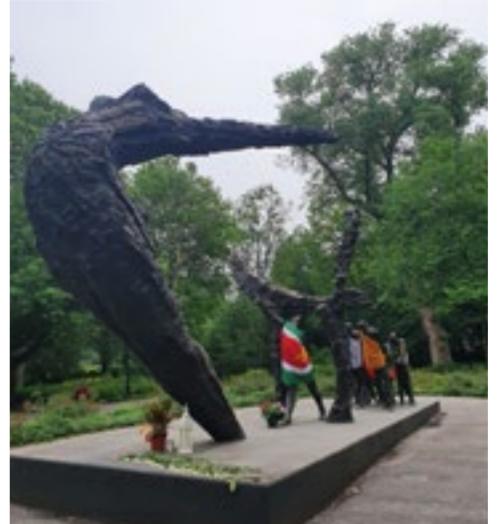
It is sometimes easy to not think about the name of the street you are walking or the old statue that you pass in the park. However, their importance is undeniable. Even if we often misread or ignore the meaning of street-names, statues or memorials, living in a city means being part of a constantly changing archive. What does this entail and how does it affect us? Ignoring the meaning of material objects that fill our public spaces is strikingly important if those objects are misrepresentations of histories of exploitation and oppression. Such is the case for statues and monuments. They can cause big questions – or even pain – for thousands of people. It is not enough to add monuments representing a break with the colonial past as they exist in European countries. It is perhaps even more important to address the issue of those monuments that honour leaders who were implicated in European colonial history. The interdisciplinary field of cultural memory studies has been dealing with the controversial and complex issue of how humans collectively remember and forget. This is strongly connected to public space, its organisation and the choices we make in terms of who enters our collective memory and who doesn't. Who is remembered and who isn't? This is an urgent topic in connection to the ongoing anti-racism protests, leading to the toppling of colonial monuments all over Europe. It is an important and necessary issue to be discussed both locally and globally.

In his article 'Amsterdam Memorials, Multiculturalism, and the debate on Dutch identity', the scholar Jeroen Dewulf, specializing in slavery and Dutch culture, investigates issues around Dutch identity through the lens of memorials that have been

built as monuments to an inclusive society in Amsterdam. One of his examples is the Slavery Monument (Slavernijmonument). It was erected in Oosterpark in 2002 – 139 years after the legal abolishment of slavery in the Netherlands. The monument is designed by the Surinamese artist Erwin de Vries and represents the dark past, current resistance and future freedom of the people harmed by the history of slavery.

The opening of the monument in 2002 caused a lot of controversy with regard to the initial idea behind the project. While the monument was supposed to represent an important step toward a non-racist and inclusive society, the ceremony ended up being exclusionary. The queen was invited, which was the reason for having tight security measures, like black plastic fences surrounding the ceremony. That meant that many of the people whose painful heritage the statue represented were closed off from the ceremony behind fences. As reported at the time, there was a great panic when mounted police charged into the crowd. Thus a monument that was supposed to serve as some kind of an apology for the brutal exploitation caused by colonialism became a place of violence against the descendants of the exploited. This example clearly showed the continuing exclusion of a marginalized group from historical memory; even if the memory concerns that very group. It is testimony to a certain institutionalization of (post-)colonial attitudes that are only thinly veiled by the erection of a memorial. The incident revealed the limitations of the attempt to address colonialism as a merely historical event on a national level. Even more importantly how much work is still to be done.

Such is the case in the English town Bristol, where a statue of slave-trader Edward Colston was torn down, dragged, and thrown into the local harbour. This act has put an end to a long debate over whether the statue should be removed or kept as a constant reminder of the dark past of the country. Similarly, in Antwerp, the statue of King Leopold II was put on fire and splashed with red paint. Leopold had been displayed in Belgian history books as a hero who brought prosperity to the country. It is high time for him to be acknowledged as one of the biggest tyrants of Europe responsible for the enslavement and murder of thousands of Congolese people. These are two examples that got a lot of public attention, however dozens similar cases are happening all over Europe.

Photographed in Bristol by: Giulia Spadafora

The toppling of the statues creates a wave of reactions, some supportive of this kind of protesting, others outright rejecting it. There is no easy answer to the question of how to deal with these monuments from the past that glorify oppressors. On the one hand, people rightfully want them removed, because of what they stand for. On the other hand, there are people arguing that it is ever more important to keep those monuments since they have been part of the cultural heritage of the countries for hundreds of years, and what they stand for is an important part of history. Some even claim that these monuments, if presented in a right way can serve as a reminder of the bloody past of European countries. Arguably, if one just tries to erase uncomfortable parts of history, how will younger generations be able to educate themselves to change the future for the better? Still, it is incredibly important that people take action to express their outrage about the continued presence of big, old, imposing statues in the centre of the city that honour those responsible for the atrocities of slavery. However, it is also urgent and important to think about what can be created in the place of these statues and how can the past not end up being erased. Despite the decision that will be made on how to deal with historical monstrosities, this discourse further shows the need of social inclusion in the discussion – the need to hear the voices of people, instead of speaking on their behalf.

Illustration by: Ana Doneva

References:

- Dewulf, Jeroen. "Amsterdam Memorials, Multiculturalism, and the Debate on Dutch Identity." *Imagining Global Amsterdam: History, Culture, and Geography in a World City*. Ed. Marco de Waard. Amsterdam: Amsterdam University Press, 2012. 239-54.
<https://news.artnet.com/art-world/topple-monuments-what-next-1884873>
https://www.buitenbeeldinbeeld.nl/Amsterdam_0_Slavernij%20monument.htm

Students engaged in rent struggle with Amsterdam housing companies

Social Housing companies refuse to listen to student group's demands for rent forgiveness whilst quietly intimidating members.

Social housing companies De Key and DUWO have ignored student tenants and their concerns regarding income, rent and the current COVID-19 crisis, leaving many in a precarious position. We, a group of Amsterdam students consisting of both Dutch and Internationals at institutions including UvA and AUC have formed a group and organised rent actions including a rent strike. We are worried about our inability to pay their rent due to the ongoing pandemic and so we have taken in the fight to the government and the housing companies. We have formulated demands and a petition which has been circulated around our fellow students, garnering support across campuses and education institutions.

We have set out the following demands:

- Full rent suspension for the duration of the Covid-19 crisis without obligation to pay back in the future.
- No rent increase for the duration of 2020.
- A law banning evictions.
- Binding measures to forbid collection costs.

Our petition, (which can be found here: https://secure.avaza.org/en/community_petitions/dutch_government_duwo_de_key_and_other_student_hou_rent_relief_for_student_tenants_in_the_netherlands/details/) contains reasonings and justifications for our demands, citing economic insecurity created by the current global pandemic. There has been precious little effort to alleviate this situation from the side of government or social housing companies like De Key and DUWO. Students are particularly vulnerable as our jobs tend to be informal or based on zero-hour or flex contracts. In addition, they are largely in the hospitality and service industry which are amongst those hit hardest by the crisis and the lockdown. Indeed, the government measures that are in place to protect workers often do not cover these types of employment and contracts and thus students are being left exposed. When confronted with this question, the Minister of Education responded by suggesting that students take out loans in order to compensate for Covid-19 related financial damages. Given the financial freeloading that is going on in the corporate world at the moment (€ 9 Billion alone to KLM) this is a preposterous suggestion. It also ignores the fact that many students,

especially international ones, of which UvA alone has some 5000, do not have access to loans; not to mention the obvious negative consequence of further indebtedness.

We are also highly critical of the emergency law passed in April, as it is clearly insufficient in its mission to guarantee stable housing, as three month extensions can be rejected in case of rent arrears or planned demolitions. The protection it provides against eviction is extremely weak as it comes in the form of a non-binding resolution that does not even cover 20 per cent of Dutch students. At a time where there is a public health crisis, the risk of homelessness faced by all people, not just students, in precarious living situations creates a rather worrying prospect which has driven students in Amsterdam to consider rent striking.

So basically, all that students can right now rely on are Minister Ollongren's words encouraging landlords and housing companies to make concessions in favour of tenants, including rent reductions and forgiveness. Currently, this is only done on a voluntary basis and unsurprisingly, few arrangements have been made. Indeed, neither DUWO nor De Key have given any such concessions, but have rather gone ahead with annual rent increases as of July. It's obvious that his goes against the wishes of tenants but also runs counter the will of the Senate. Ollongren has been described as "putting herself in political trouble" by refusing the will of the Senate to freeze rent. So not only do students and tenants have to deal with a loss of income, their rent has now increased in many cases, deteriorating an already precarious situation. Indeed, it has meant many students have had to return home, including some international students being forced to return to home countries a lot less safe regarding the virus than The Netherlands.

Instead of helping their tenants as they are supposed to as social housing companies, DUWO and De Key have gone ahead with the previously mentioned rent increases, refusing to give any public acknowledgement of the student activists or their demands. However, members of our group have been contacted personally by De Key on private emails and phone numbers aggressively demanding explanations for their actions. These are obvious

Instagram: @rentstrikeamsterdam

Het duurzaamheids-optimisme van Dus Wat Gaan Wij Doen Festival is zelfs online enorm aanstekelijk

Afgelopen Hemelvaartsdag op 21 mei 2020 vond de tweede editie van het Dus Wat Gaan Wij Doen Festival (DWGWD) plaats. Dit keer niet bij BlueCity 010 op de Maasboulevard in Rotterdam, maar geheel online vanwege de maatregelen rondom het coronavirus. Het was een inspirerende, broodnodige en virtuele samenkomst van bekende blikvangers zoals Jan Terlouw en Milieudefensie tot bouwers van wormenhotels en een cursus ruil-je-kantoorbaan-in-voor-een-leukere-in-de-circulaire-economie.

je in tien minuten meenemen in hun idee. In speciale break-out rooms kun je vervolgens de pioniers het hemd van het lijf vragen. Ga je door de Transformatietunnel dan kun je direct overstappen naar een duurzamere bank of energieleverancier. En heb je behoefte om samen te komen met anderen dan ga je chatten bij het Meeting Point. Er is zelfs een Food Court waar je veganistische maaltijden kunt bestellen en thuis laten bezorgen.

Van (B)ullshitbaan naar (A)mbacht

Aangezien het festival maar liefst 36 programmaonderdelen telt zul je keuzes moeten maken. Een opvallende naam uit het programma: van (B) bullshitbaan naar (A)mbacht, gescreenteerd door Siemen Cox die zelf jarenlang in de financiële dienstver-

"Deze man verhoogt het risico op een onstuibaar LET'S GO!-gevoel." Terlouw weet als geen ander saamhorigheid op te roepen. Hij herinnert ons aan de uitkomsten van de Club van Rome waar 48 jaar geleden (!) al werd opgeroepen tot een circulaire economie. Treffend is zijn afsluitende oproep: "We hebben allemaal een taak, niet alleen de politiek: het moet, het is voor je kinderen en het kan. En dat moeten de religies doen, de kunsten, het onderwijs, dat moeten u en ik doen. En dat zijn we op dit moment ook weer aan het doen."

Een heldere, optimistische boodschap

De kracht van het Dus Wat Gaan Wij Doen Festival is de optimistische boodschap, het geven van handvatten en het laten zien dat je ontzettend

2020 online festival - Photographed by: DWGWD

2019 festival - Photographed by: Mark Bolt

Geen opgeheven vingertje

Initiatiefnemer Bart van der Zande: "We zijn de eerste generatie die de gevolgen van klimaatverandering gaat merken, en de laatste die er wat aan kan doen." Dit zegt hij niet om je bang te maken, maar als een oproep tot actie. DWGWD helpt je om dat te doen. Niet met een opgeheven vingertje, maar met de duim tegen de borst en één arm in spierbal-modus. Veel vragen stellen en dingen leren over wat je eigenlijk allemaal kunt doen rondom duurzaamheid. Je kunt natuurlijk niet alles doen, maar iedereen is ooit klein begonnen. Presentatoren Wilbert en Dzifa gidsen je vanuit De Cevel live door het programma. Er wordt geschakeld naar andere plekken via verschillende Zooms. Dat gaat niet altijd zonder problemen. Zo is initiator Bart van der Zande een paar

keer dubbel te horen, maar dat draagt juist bij aan de charme.

Van Workshop Eiland tot Pioniers Lounge

Na een kort gesprek met Bart wordt de aftermovie van vorig jaar getoond. Presentator Wilbert merkt direct op: "wat een hoop mensen op elkaar". Ruim twee maanden in de lockdown krijgen zulkeallen onderdaad iets buitenaards. Toch is er dit jaar met verve een online editie opgetuigd, waarin je als bezoeker ook langs verschillende podia kunt dwalen. Van inspirerende presentaties op de DWGWD Stage zeil je zo naar Workshop Eiland voor meer praktische zaken rondom duurzaamheid zoals het bouwen van een wormenhotel. Baanbrekende initiatieven kom je tegen in de Pioniers Lounge waar negen pioniers

lening werkzaam was. Uit onderzoek blijkt dat één op de vier mensen vindt dat zijn of haar baan weinig toevoegt en en zich dan ook niet helemaal op de juiste plek voelt. Siemen dacht bij zichzelf: "Opeens weet je het, je wordt geen conducteur maar paddestoelekenweker." Maar wat zijn dan precies Bullshit Jobs? vraagt presentatrice Dzifa, "alle kantoorbanen?" Het antwoord op die vraag is niet aan Siemen, het gaat hem er om wat je daar zelf over denkt. Veel mensen blijven zich maar rottreinen voor een baan die ze niet interesseert. Het is dan ook geen toeval dat één op zes mensen met burn-out klachten kampft.

Mooie woorden van Jan Terlouw

Een van de blikvangers van het festival is schrijver Jan Terlouw. De festivalsite waarschuwt ons al:

veel kan doen in het kader van duurzaamheid. Natuurlijk zijn de feiten rondom het klimaat reden tot zorg en moet er wereldwijd meer actie worden ondernomen. Maar de insteek van DWGWD snijdt hout waar het gaat om het activeren van het individu.

More online: DWGWD

"Product" and "Repeatability" The new norm?

I have been holding The Improvisation Summer Course in Amsterdam since 2009. This project gathers international experimental artists to create real time compositions that are played live in the Freakatoni Witchy Weekend festival. I moved this project to the OT301 Cultural Centre in 2016. Due to the Netherlands' coronavirus restrictions, the OT301 building was closed for gathering until further notice. The Improvisation Summer Course and its Freakatoni Witchy Weekend festival was postponed until 2021.

As the lock downs began, I witnessed experimental artists turn to technology as a theatre and to social media for audiences, with films, live streaming concerts and online classes. This activity proved how experimental artists have an endless dedication and persistence to continue their work. Public funding has offered less and less support to experimental artists, but they have found independent economic systems, niches, loopholes and spaces for their work. And that is what they did in the lock down with technology and social media.

While this online presence did not help with artists' economic issues, it provided a reason to continue practicing. But in this effort, we need to continue to address essential questions that have arisen over the past years of research in contemporary art practices: "what does 'live' performance mean now?", and "what is our relationship to the public"?

Questions of liveness can be addressed by using technology as theatre and social media as an audience only up to a point. But performances are eventually challenged simply because the audience does not have to make

an effort to go to the theatre and gather. Gathering creates the platform for them to listen, focus and feel the work. The theatre creates the situation for art to be recognised as a choice they made to be there and interact.

These questions did not occur out of people toying around with notions of liveness. We have invented scripts and scores unique to our times, and have had face to face understanding about our role with the live public. As a result, there are many books, theses

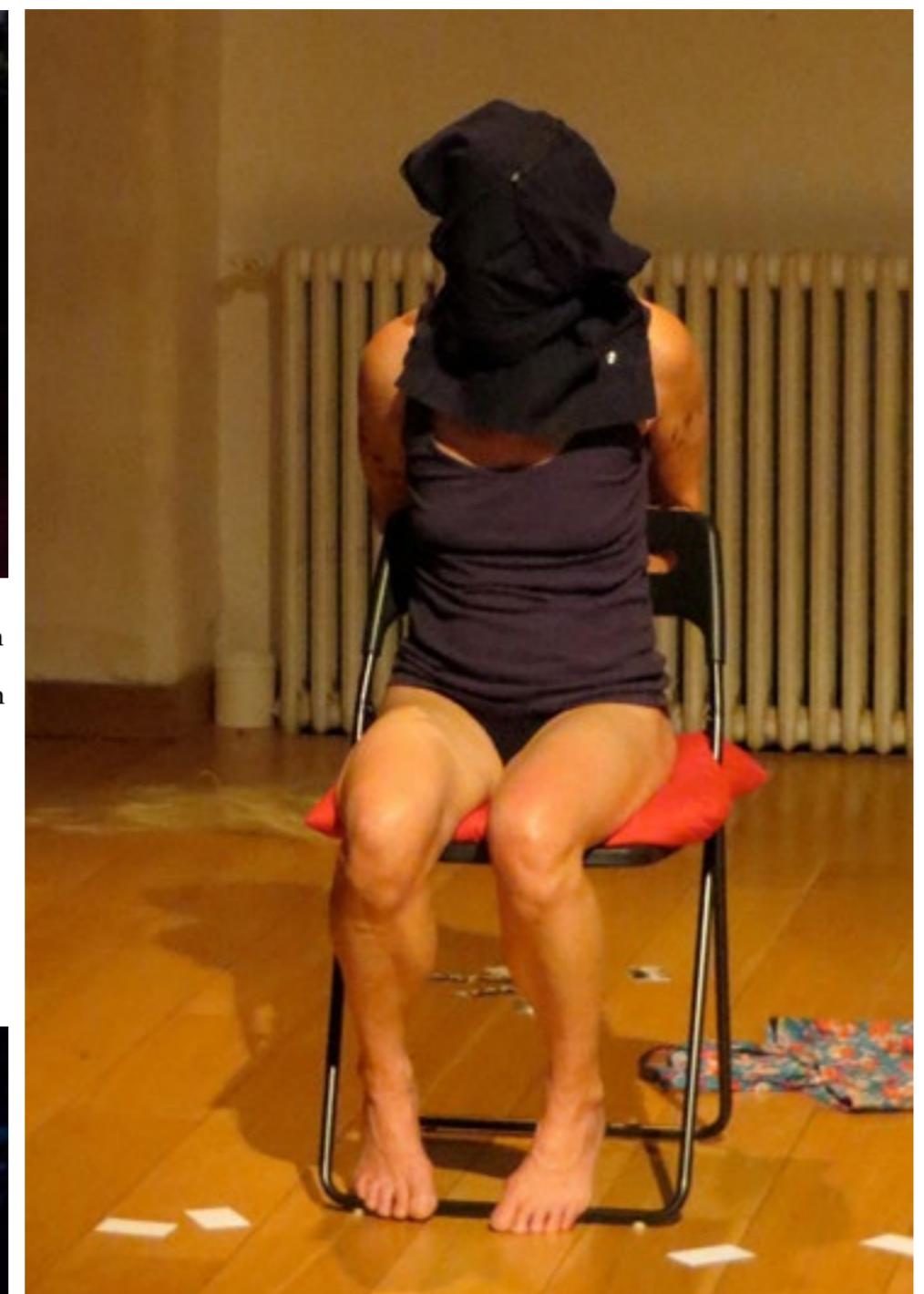
and articles emphasising the role of improvisation and experimentation in what we now understand the contemporary cultural aesthetic to be.

We cannot gather until it is safe. So we use technology and social media as our new norm. But when we can gather, will this new norm replace our niches, loopholes and spaces?

Experimental arts and sub-culture spaces exist within the same public funding system as mainstream and/or museum art: artists go to panels of academics, who go to the government, who go to the public for taxes.

This process has created a competitive spirit. It is a difficult path for an experienced artist and established theatres, and an extremely difficult path for artists who are just emerging and theatres that are just beginning to exist.

Art funding systems have little patience for theatres or artists who are experimental and choose to continue to be in a process. They have slowly become entirely biased toward "products" and repeatability in an attempt to defy the ephemerality of liveness. Artists, academics and educators all talk about it, yet there is very little scrutiny

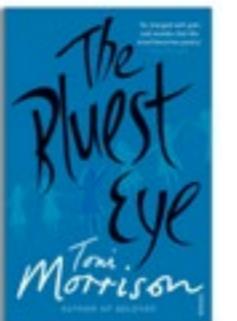

OT301 →
<http://www.ot301.nl/>
 Improvisation Summer Course →
<http://summerimpro.com/>
 Freakatoni Witchy Weekend →
<https://freakatoni.com/>

Collective writing, editing, feedback: Vincent Cacalano, Sharon Smith, Jonathan Nagel, James Hewitt, Maria Mavridou and Mary Oliver

Join the AA Reading group

Every two months we organise an evening in which we discuss a particular book. Works include mainly new and older literary texts, as well as non-fiction about current social and political matters. The sessions are open to everyone and free of charge.

In the next session we'll discuss **Toni Morrison's** first novel, **'The Bluest Eye'**. The story immerses us in the tragic, torn lives of a poor black family in post-Depression 1940s Ohio. Unloved and unloved, the young girl Pecola prays each night for blue eyes like those of her privileged white schoolfellows. Showing how the past

savagely defines the present, 'The Bluest Eye' examines our obsession with beauty and conformity, and asks powerful questions about race, class, and gender.

There will be no central presentation of the themes in the book. Instead, you'll discuss your views, thoughts, favourite passages, points of critique and further suggestions informally in a small group.

The last 20 minutes of the evening are spent in deciding collectively which book we will read next. You're welcome to join this discussion and to propose a book.

The discussion of 'The Bluest Eye' will take place on **Wednesday 19th of August at 8 pm**. Depending on the weather, we'll meet either in a **public park** or talk through **Skype**. If you want to participate, please send an email to readinggroup@amsterdamalternative.nl

BOOKS TIP TOP 5

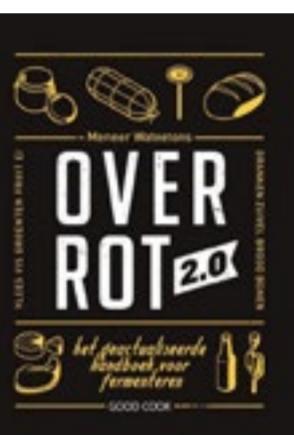
The tip top 5 is a small selection of books and/or magazines. We will share these titles with you but you'll have to do the judging of the books yourself. Tips and links to releases are always welcome. Please send them to books@amsterdamalternative.nl

De macht van niets doen
Jenny Odell

Publisher: Ten Have
Release date: 06-2020
Price: €22,99 // ISBN: 9789025907655

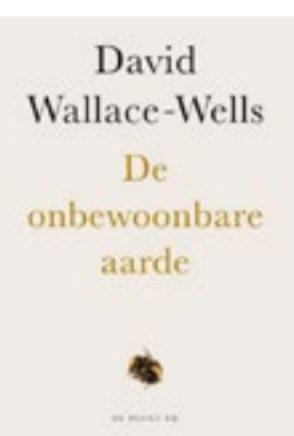
Een krachtige kritiek op de kapitalistische krachten die om onze aandacht strijden. In een wereld waarin we er alleen maar toe doen als we altijd 'aan' staan, is nietsdoen misschien wel de belangrijkste vorm van verzet

Over rot 2.0 (handboek voor fermenteren)
Mr. Wateetons, Valentijn Dirks, Jessica Lek

Publisher: Good Cook B.V.
Release date: 08-2019
Price: €32,50 // ISBN: 9789461432162

Het resultaat van gedegen onderzoek en eindeloos uitproberen. Dit boek beschrijft alle facetten van fermenteren. Brouw je eigen bier, cider of wijn en leer Thaise vissaus, Japanse miso of Finse vili-yoghurt bereiden. De mogelijkheden zijn eindeloos.

David Wallace-Wells

De onbewoonbare aarde
David Wallace-Wells

Publisher: De Bezige Bij
Release date: 02-2020
Price: €15 // ISBN: 9789403190709

Wallace-Wells luidt de alarmklok en vertelt ons alles wat we niet willen maar wel moeten weten over klimaatverandering. Als we onze aanpak van dit probleem en onze manier van leven niet snel veranderen, zullen delen van de aarde door desastreuze ontwikkelingen in de nabije toekomst onbewoonbaar worden.

RENÉ TEN BOS
EXTINCTIE

Extinctie
René Ten Bos

Publisher: Boom
Release date: 03-2019
Price: €24,90 // ISBN: 9789024426980

Extinctie is bedoeld voor mensen die niet willen wegkijken van onheil en catastrofe; voor mensen die openstaan voor een nieuwe manier van denken over ecologie.

Heel de stad Heel de aarde
Stichting Onschatbare Waarde

Publisher: Natascha Hagenbeek
Release date: 2020
Price: €0

Over de vitale aanwezigheid en rol van de commons. Collectieve zelf-organisaties die samen organiseren voor in Amsterdam. Een inspirerende gids, die dezelfde eigenschappen uitstraalt die de commons zelf kenmerken: collectief, veelvuldig, experimenteel, praktisch en visionair.

Volksinitiatief

Amsterdam heeft een Keuze

Dit betreft een volksinitiatief van Amsterdam heeft een Keuze. Met initiatieven biedt de gemeente Amsterdam de mogelijkheid een voorstel op de agenda van de gemeenteraad te plaatsen. De gemeente heeft geen mening over de inhoud van het initiatief.

Aanleiding

Door de corona-pandemie is het toerisme in Amsterdam in een klap stilgevallen: van gemiddeld ca. 55.000 bezoekers per dag naar (bijna) nul. Dit is een enorme strop voor alle ondernemers die zich richten op toeristen. Maar het biedt ook een welkomse pauze aan alle bewoners die zich steeds meer vervreemd voelen van hun binnenstad. De toeristische druk was immens, de balans tussen wonen, werken en recreëren was al jaren ernstig verstoord. Opeens komen bewoners elkaar weer tegen op straat, drinken samen een kop koffie op de stoep en op de Wallen zijn zelfs de eerste bloemenperkjes gespot. Het is eigenlijk bizarre dat deze normale buurttaferelen vreemd aanvoelen.

Natuurlijk horen toeristen bij Amsterdam; we leven in een open wereld en in een gastvrije stad. Maar als de crisis één ding duidelijk maakt, is het dat de pre-corona situatie op de lange termijn niet houdbaar is. De uitgestorven straten in het centrum met lege Nutella- en wafelshops, souvenirwinkels, steakhouses, etc. plaatsten Amsterdam voor een keuze: terugkeren naar de situatie waarin de binnenstad primair van en voor toeristen is, of inzetten op een binnenstad met een diverse wijkconomie waarbij bewoners centraal staan, en toeristen geen attractiepark, maar een levendige stad kunnen bezoeken.

Wethouder van Toerisme & Leefbaarheid

Er moet een wethouder van Toerisme & Leefbaarheid worden geïnstalleerd.

De wethouder moet actief in contact blijven met bewonersorganisaties en ondernemers om te allen tijde de balans te bewaken tussen de belangen van enerzijds de bewoners en anderzijds de ondernemers en toeristen. De wethouder van toerisme heeft ten minste de volgende taken en verantwoordelijkheden:

- handhaven van de bovengrens van 12 miljoen toeristenovernachtingen per jaar;
- minimaal één keer per jaar in iedere wijk van het centrum monitoren hoe buurtbewoners de leefbaarheid beoordelen en hoe alle Amsterdammers de binnenstad ervaren;

De balans kan alleen gewaarborgd blijven door een maximum te stellen aan de toeristaantallen binnen de gemeente. Met een duidelijke boven-grens weten ondernemers, bewoners en toeristen waar ze aan toe zijn.

Daarom roepen wij de gemeenteraad op nu direct actie te ondernemen door de volgende voorstellen in dit volksinitiatief te aanvaarden.

Ons voorstel

Maximaal 12 miljoen toeristenovernachtingen per jaar
De gemeente moet wettelijk vastleggen dat het aantal toeristenovernachtingen in de gemeente Amsterdam de komende 5 jaar niet boven de 12 miljoen per jaar uitkomt. Dit was het aantal overnachtingen in 2014¹, toen het toerisme in Amsterdam nog beheersbaar was². Om dit maximum van 12 miljoen overnachtingen per jaar niet te overschrijden dient de nieuwe wetgeving in ieder geval dwingend de volgende beleidsmiddelen in te zetten bij dreigende overschrijding:

- een geheel of gedeeltelijk verbod op vakantieverhuur;
- een absolute hotelstop, geen enkel nieuw hotel binnen de gemeente Amsterdam
- een vergunningenstop voor uitbreidingen (in kamers/bedden) van alle huidige hotels;
- (waar mogelijk) herbestemming van hotelpanden naar bestemmingen die meerwaarde hebben voor de bewoners van Amsterdam; of het opkopen van vastgoed bestemd voor hotels
- het (indien nodig zeer fors) verhogen van de toeristenbelasting om de vraag naar overnachtingen te beperken. De toeristenbelasting moet daarbij elke 6 maanden worden geëvalueerd en indien nodig verhoogd om in ieder geval onder de bovengrens van 12 miljoen toeristenovernachtingen per jaar te blijven. De extra opbrengsten kunnen worden gebruikt om de overlast van het toerisme tegen te gaan en de leefbaarheid voor de bewoners van Amsterdam te verbeteren.

Wie zitten er achter dit initiatief?

Het initiatief is begonnen door vier jonge Amsterdammers. Wij zijn op geen enkele manier verbonden aan enige organisatie en dienen dit initiatief in, omdat we denken dat het belangrijk is voor de toekomst van Amsterdam.

Met deze maatregelen kunnen we van Amsterdam weer een mooie levendige stad maken die openstaat voor duurzaam toerisme!

Wat is een volksinitiatief?

Met een volksinitiatief kunt u een eigen voorstel op de agenda van de raad zetten. Hiervoor zijn 1200 handtekeningen nodig. De gemeenteraad kan positief of negatief besluiten over het voorstel. Dat laatste houdt in dat de gemeenteraad het voorstel afwijst of er anders over besluit. In dat geval kan het voorstel vervolgens aan de Amsterdammers worden voorgelegd via een volksstemming. Voor het houden van een volksstemming zijn minimaal 27.000 handtekeningen nodig.

Zie ook: Burgerinitiatief, volksinitiatief en referendum

Voor vragen en suggesties: amsterdamheefteenkeuze@gmail.com.

Ondertekenen:
https://v45.os-surveys.nl/mrlWeb/mrlWeb.dll?I.Project=O15205_12&I.user1=stemmen&Id=1

1) Meetmethode: data.amsterdam.nl

2) Algemene rekenkamer: Drukte en Leefbaarheid in de stad, december 2016

Skateboarding in 2020: Reclaiming Authenticity in the City

Skateboarding in Amsterdam

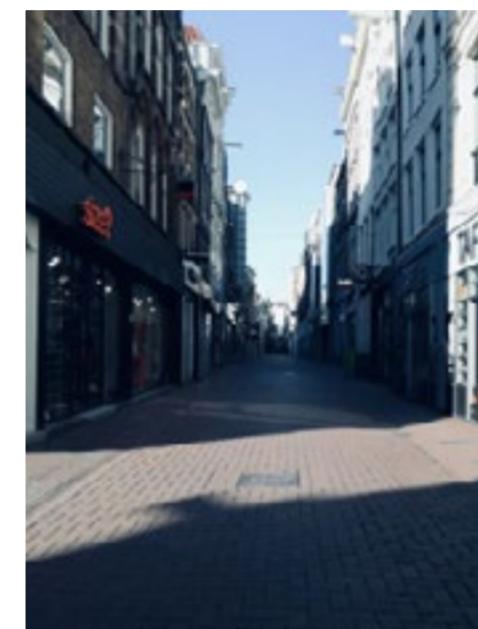

Photo by: Gaia Gragnoli

Every skateboarder in its own idiosyncratic form contributes to the evolution of an authentic street culture. They reject to be mere spectators of the public life and urban geographies. Skateboarding teaches to not be commanded by external regulations but instead to stop perpetuate them; it is an implicit reclaim of space. Its anti-mainstream attitude overcomes mass consciousness by refusing identification. To skateboard represent a way to call into question the most sedimented prescriptions of the city's infrastructures. It is choosing for agency and self-expression.

Here skateboarding became a symbol of political resistance. Crowds of skaters came to the streets to push the boundaries of cultural biases. In a spirit of collective revolt, skaters came to question the relationship with public space and the mediacy of the political system. These protests legitimately manifest skateboarders' subcultural identity. Here, skateboarders come together as a conglomerate of diversity: different cultures reclaiming

Photo by: David Hiltbrand

Photo by: Sooraj Saxena

The current pandemic has forced many of us to live in a period of self-seclusion. Amsterdam's neighborhoods were left to themselves, devoid of action. The frenzy of daily *negotium*¹ got replaced by a spirit of *otium*². Silence and absence of dynamism turned the urban space into a non-place, a space devoid of intrinsic quality. But, these spaces can also become places for new action.

Normally, the frenzy of the rhythm of everyday life makes us interact frantically with the ordinary functionality of the infrastructures of the city. Yet, the recent lockdown prompted me to look beyond these conventions. As with many cities around the world, the urban scape of Amsterdam turned into fertile ground for experimentation. The lack of presence, action and business of people transformed the city into something to be explored. In particular, for me, the absence of traffic became an opportunity to experience the city in a different way: through skateboarding. In fact, not only myself but a great part of Amsterdam's community decided to fill the fabric of the urban space on wheels. It transforms the city's structural limits. It disrupts the hidden transcripts of architectural semiotics. By going beyond the functional design of things, skateboarding strips the objects of their conventions. It is a means of re-imagining the conventional representations of space; a tool for rethinking the relationship of urban structures and space. For a skateboarder, streets and buildings turn into white canvases. A vacuum where to seek new forms of experience. For this, skateboarding recreates objects, thus, enriching the urban configurations with a multitude of purposes.

In this way, a skateboard represents a powerful means to build new relationships with the topography of the city through a form of self-expression.

The Personal Dimension of Skateboarding

Skateboarding turns the fabric of the city and its infrastructures into a space for imaginary play. A skateboard is a means to appropriate space, to discover a space's hidden potential. With a skateboard, you can make up new

A Way of Negotiating Public Semiotics

That personal willingness of taking risks motivates the formation of an authentic engagement with the city. Skateboarding teaches to derail from any predetermined track. Living the fabric of the urban space on wheels transforms the city's structural limits. It disrupts the hidden transcripts of architectural semiotics. By going beyond the functional design of things, skateboarding strips the objects of their conventions. It is a means of re-imagining the conventional representations of space; a tool for rethinking the relationship of urban structures and space. For a skateboarder, streets and buildings turn into white canvases. A vacuum where to seek new forms of experience. For this, skateboarding recreates objects, thus, enriching the urban configurations with a multitude of purposes.

In this way, a skateboard represents a powerful means to build new relationships with the topography of the city through a form of self-expression.

their place in the world. The physical act of skating turns into a symbol of urban identity which, being heterogeneous in nature, manifests as a claim for inclusivity. From the most intimate strive for personal freedom skateboarders wish to reclaim principles of universal freedom, demanding social inclusivity, and political equality.

Conclusion
The multidimensionality of skateboarding renders it a fascinating subcultural phenomenon. It represents a response to one's personal condition that has the potentiality to evolve into a collective striving. For me, skateboarding only started as an attempt to break the deadlock of my solitary confinement. But, without doubt, this experience marked only the beginning of a stimulating personal journey that transcends the boundaries of a mere physical activity. Skateboarding can leave tangible signs and amplify our individual voices. It is fuel for our imaginative potential, our earthly vehicle to creatively respond to social oppressions and political struggles.

1) Business.

2) Attitude of contemplation and personal development.

**Become a friend.
Support Amsterdam Alternative
for 30 euros a year
and receive the bimonthly newspaper
on your doormat.**

**With this support subscription
you help alternative Amsterdam
in staying vital and visible.**

**Word vriend.
Steun Amsterdam Alternative
voor 30 euro per jaar
en ontvang de tweemaandelijksse krant
op je deurmat.**

**Met dit steunabonnement
help je alternatief Amsterdam
om sterk en zichtbaar te blijven.**

subscription@amsterdamalternative.nl